

HE 53/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi arvonlisäverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan arvonlisäverolakia muutettavaksi siten, että vähäarvoisia tavara-

lähetystyksiä koskeva verottomuus poistettaisiin postimyynissä maahantuotavien, kerran viikossa tai harvemmin ilmestyvien sanoma- ja aikakauslehtien osalta. Lisäksi pienintä maa-

hantuonnissa kannettavaa arvonlisäveron määrää koskevaa säännöstä ei sovellettaisi tällaisiin sanoma- ja aikakauslehtiin.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Kansallinen lainsäädäntö

Arvonlisäverolain (1501/1993) 84 §:n mukaan suoritettava vero on 24 prosenttia veron perusteesta, jollei 85 tai 85 a §:ssä toisin säädetä. Lain 85 a §:n 1 momentin 8 kohdan mukaan vähintään kuukauden ajaksi tilattujen sanoma- ja aikakauslehtien myynnistä ja maahantuonnista suoritettava vero on 10 prosenttia.

Tilattujen sanoma- ja aikakauslehtien myyntiin ja maahantuontiin on vuoden 2012 alusta sovellettu 0-verokannan sijaan alennettua verokantaa, joka korotettiin 9 prosentista 10 prosenttiin vuoden 2013 alusta. Sanoma- ja aikakauslehtien irtonumeroiden myyntiin ja maahantuontiin sovelletaan yleistä verokantaa, joka on vuoden 2013 alusta alkaen ollut 24 prosenttia.

Unionin tullialueen ulkopuolelta kolmansista maista, esimerkiksi Norjasta tai Yhdysvalloista, tai unionin veroalueen ulkopuolisilta alueilta, kuten Ahvenanmaalta, saapuvat tavarat voivat nykyisin jäädä arvonlisäverottomiksi vähäarvoisia lähetyksiä ja pienintä maahantuonnissa kannettavaa veron määrää koskevien säännösten perusteella.

Arvonlisäverotuksessa vähäarvoisen eli maahantuonnissa verottamatta jäävän tavaralähetyksen raja on 22 euroa. Arvonlisäverolain 94 §:n 1 momentin 24 kohdan mukaan tavaroiden, joiden kokonaisarvo on enintään 22 euroa, maahantuonti on verotonta. Verottomuus ei koske tupakkatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia tai hajuvesiä. Lisäksi sovelletaan pienintä maahantuonnissa kannettavaa veron määrää koskevaa säännöstä. Arvonlisäverolain 101 b §:n 1 momentin mukaan tavarain maahantuonnin arvonlisäverotuksessa pienin kannettava tai perittävä veron määrä on 5 euroa.

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996) 18 §:n mukaan se, mitä arvonlisäverolain 9 luvussa säädetään tavarain maahantuonnista Yhteisöön, sovelletaan myös tavarain tuontiin Ahvenanmaan maakuntaan muualta Suomesta,

toisesta jäsenvaltiosta tai Yhteisön ulkopuolelta sekä tavarain tuontiin Ahvenanmaan maakunnasta muualle Suomeen.

1.2 Euroopan unionin lainsäädäntö

EU:n jäsenvaltioiden arvonlisäverojärjestelmien yhteinen veropohja ja verokantarakenne on vahvistettu neuvoston 28 päivänä marraskuuta 2006 annetussa direktiivissä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 2006/112/EY, jäljempänä *arvonlisäverodirektiivi*. Direktiivin 98 artiklan mukaan jäsenvaltio voi soveltaa korkeintaan kahta alennettua verokantaa direktiivin liitteessä III tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien hyödykkeiden, muun muassa sanoma- ja aikakauslehtien luovutuksiin. Direktiivin 99 artiklan mukaan alennetun verokannan tason tulee olla vähintään 5 prosenttia.

Arvonlisäverodirektiivin 5 ja 6 artiklan perusteella Ahvenanmaa on arvonlisäverotuksessa veroalueen ulkopuolella olevan kolmannen alueen asemassa suhteessa muuhun Suomeen ja toisiin jäsenvaltioihin. Veroalueen ulkopuolella olo tarkoittaa muun muassa sitä, että Ahvenanmaan ja muun Suomen välisiin tavaroiden myynteihin ja siirtoihin sovelletaan kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan liittyviä maahantuontia ja vientiä koskevia säännöksiä.

Arvonlisäverodirektiivin IX osaston 5 lukuun sisältyvät muun muassa 143 artiklassa säädetyt maahantuonnin verovapaudet. Direktiivin 2009/132/EY 1 artiklan toisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on direktiivin 2006/112/EY 131 artiklan sekä 143 artiklan b ja c alakohdan mukaisesti sovellettava tässä direktiivissä säädettyjä vapautuksia niiden oikean ja yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi asettamallaan edellytyksillä.

Arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaan jäsenvaltion on vapautettava verosta direktiivin 77/388/ETY 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta annetussa neuvoston direktiivissä

83/181/ETY tarkoitettujen tavaroiden lopullinen maahantuonti. Direktiivin 83/181/ETY kodifioitu toisinto on direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta annetussa neuvoston direktiivissä 2009/132/EY. Tämän direktiivin 23 artiklan mukaan jäsenvaltion on vapautettava verosta tavaroiden maahantuonti, jonka kokonaisarvo on enintään 10 euroa. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus katsoa verovapaiksi vähäarvoisiksi lähetysiksi maahantuonnissa tavarat, joiden arvo on suurempi kuin 10 euroa, mutta enintään 22 euroa. Jäsenvaltioilla on lisäksi mahdollisuus rajata vähäarvoisten lähetysten verovapauden ulkopuolelle postimyynissä maahantuodut tavarat.

Arvonlisäverodirektiiviin ei sisälly pienintä kannettavaa veron määrää koskevaa säännöstä.

2 Nykytilan arviointi

2.1 Esille tulleet ongelmat

Vähäarvoisia lähetyksiä ja pienintä maahantuonnissa kannettavaa veron määrää koskeva sääntely on suosinut unionin ulkopuolelta tai Ahvenanmaalta Suomeen toimitettavien tuotteiden postimyyniä harjoittavia yrityksiä suhteessa Suomessa vastaavien tuotteiden kauppaan harjoittaviin yrityksiin.

Edellä mainitun vuoksi maahantuonnissa sovellettavan pienimmän kannettavan arvonlisäveron määrä alennettiin 1 päivänä tammikuuta 2013 voimaan tulleella lainmuutoksella (267/2011) 10 eurosta 5 euroon. Vähäarvoisten lähetysten maahantuonnin verottomuutta koskevaa säännöstä ei tuossa yhteydessä muutettu. Hallituksen esityksen perusteluissa (HE 311/2010 vp) todettiin, että vähäisiä lähetyksiä ja pienintä kannettavaa veron määrää koskevien rajojen poistamista voidaan kuitenkin harkita uudelleen, mikäli ehdotettu muutos ei olisi riittävä kilpailun vääristymän korjaamiseksi.

Voimassa olevat säännökset mahdollistavat tietyin edellytyksin unionin ulkopuolisista maista tai veroalueen ulkopuolisilta alueilta maahantuotavien sanoma- ja aikakauslehtien arvonlisäverottomuuden, kun vastaava sano-

ma- ja aikakauslehden myynti kotimaassa on verollista. Tämä voi johtaa ja on käytännössä jo johtanut veroetuuksien tavoitteluun. Esimerkiksi aikakauslehtien myynti on mahdollista järjestää siten, että valmiit lehdet kierrätetään muualta Suomesta Ahvenanmaalle siellä tapahtuvaa lajittelua, osoitteistamista, pakkaamista ja postittamista varten, minkä jälkeen lehdet toimitetaan takaisin Manner-Suomeen. Tilattujen lehtien osalta kysymys on tullut ajankohtaiseksi erityisesti vuoden 2012 alun jälkeen, kun lehdistä tuli verollisia.

Tarkkaa tietoa lehtien kierrättämistoiminnan nykyisestä laajuudesta ei ole. Julkisudessa esillä olleiden tietojen mukaan eräs Ahvenanmaalle sijoittautunut kaupallinen toimija on keskittämässä erityisesti lehtien jakeluun liittyviä toimintojaan siihen osaan Ahvenanmaata, joka on maantieteellisesti hyvin lähellä Manner-Suomea.

2.2 Arviot lehtilähetysten määristä

Tulli ei tilastoi kolmansista maista tulevia vähäarvoisia lähetyksiä, joiden arvo jää alle 22 euron ja arvonlisäveron minimikantorajan ja jotka voidaan tuoda maahan verottomasti. Näin ollen Tulli ei myöskään kerää eikä tilastoi tietoja siitä, kuinka paljon sanoma- ja aikakauslehtiä kappalemääräisesti saapuu Manner-Suomeen kolmansista maista tai Ahvenanmaalta. Tällaista selvitystä maahan tuotavien sanoma- ja aikakauslehtien kappalemääristä ei ole ollut saatavilla myöskään postiyrityksiltä.

Tilastollisen selvityksen puuttuessa valtiovarainministeriö on tehnyt eri lähteisiin perustuvia arvioita vähäarvoisten lehtilähetysten tuontimääristä Manner-Suomeen selvittääkseen tuontimäärien yleistä suuruusluokkaa. Tämä koskee pääosin kotitalouksien ja yritysten itselleen, ei myyntiin, tilaamia ulkomaisia lehtiä. Arvio on tehty vain aikakauslehtien osalta, sillä Tullin tilaston mukaan lähes kaikki ulkomailta tulevat sanomalehdet tai vähintään neljä kertaa viikossa ilmestyvät lehdet tulevat EU:n alueelta. Voidaan olettaa, että myös yksityiset sanomalehtien tilaukset tulevat EU:n alueelta. Arvion mukaan kolmansista maista Suomeen tuotavien aikakauslehtien määrä olisi vuosittain noin 300 000 kappaletta.

Valtiovarainministeriö on arvioinut myös Ahvenanmaalle tuotavien lehtien kappalemäärää. Arvion mukaan Ahvenanmaalle kolmansista maista, jäsenvaltioista ja Manner-Suomesta tuotavien aikakauslehtien kappalemäärä olisi yhteensä 390 000 kappaletta. Tästä Ahvenanmaan kotitalouksien Suomesta tilaamia aikakauslehtiä on 18 800 kappaletta, Ahvenanmaan kotitalouksien muista EU-maista tilaamia aikakauslehtiä 347 500 kappaletta ja Ahvenanmaan kotitalouksien kolmansista maista tilaamia aikakauslehtiä 23 700 kappaletta. Arvion mukaan suurin osa Manner-Suomesta Ahvenanmaalle vietävistä lehdistä on sanomalehtiä, kun taas valtaosa Ahvenanmaalle tuotavista aikakauslehdistä tuodaan Ruotsista ja muualta EU:sta sekä kolmansista maista.

2.3 Lehtien kierrättämisen vaikutukset potentiaaliseen verotuottoon ja alan työllisyyteen

Voidaan olettaa, että sanomalehtien tiukasta ilmestymisaikataulusta johtuen lehtien kierrättäminen Ahvenanmaan kautta koskisi pääasiassa kotimaisia aikakauslehtiä. Suomessa vuosittain tilattujen kotimaisten aikakauslehtien arvo on arviolta 315 miljoonaa euroa. Jos kaikki nämä lehdet kierrätettäisiin, tästä aiheutuisi noin 28,6 miljoonan euron vuotuinen verotuoton menetys. Kotimaisten irtonumeroiden tilaaminen postitse lienee vähäistä. Mikäli puolestaan ulkomaisia lehtiä alettaisiin lähettää Manner-Suomeen Ahvenanmaan kautta ja kaikista näistä lehdistä maksettaisiin tällä hetkellä arvonlisäveroa Suomeen, olisi kierrättämisestä johtuva veromenetys noin 3,1 miljoonaa euroa vuodessa.

Lehtien kierrättäminen Ahvenanmaan kautta on mahdollista toteuttaa eri tavoin, esimerkiksi siirtämällä Ahvenanmaalle pelkästään Manner-Suomessa valmiiksi painettujen lehtien osoitteistaminen ja postitus taikka laajamittaisemmin siirtämällä myös lehtien painotyö Ahvenanmaalla tehtäväksi. Valitusta toteutustavasta riippuen lehtien kierrättämisellä voi olla työllisyysvaikutuksia Suomessa alan työpaikkojen siirtyessä Manner-Suomesta Ahvenanmaalle. Graafinen Teollisuus ry:n arvion mukaan aikakauslehtiä kos-

kevissa painatustehtävissä työskentelee noin 2 000 henkilöä ja postitustehtävissä 167 henkilöä.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Verovapauden ja minimikantorajan poistaminen

Kotimaasta ostettujen ja postimyyynnissä maahantuotujen lehtien välisen veroneutraliteetin varmistamiseksi sekä yritysten välisen kilpailun vääristymän ja verokeinottelusta aiheutuvan verotuoton menetyksen poistamiseksi ehdotetaan arvonlisäverolakia muutettavaksi siten, että vähäarvoisia tavaralahetyksiä koskeva verottomuus sekä 5 euron minimikantoraja poistetaan postimyyynnissä maahantuotavien sanoma- ja aikakauslehtien osalta.

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan lisäksi otettavaksi säännökset muun muassa lehtien maahantuonnin verotusmenettelystä ja mahdollisuudesta soveltaa niin sanottua yksinkertaistettua menettelyä verojen maksamisessa.

Direktiivien säännökset mahdollistavat verovapauden poistamisen rajaamisen vain tiettyihin postimyyynnissä maahantuotaviin tavaroihin. On ilmeistä, että lehtien kierrättäminen Ahvenanmaan kautta on liiketoiminnallisista ja aikatauluihin liittyvistä syistä järkevää lähinnä aikakauslehtien osalta, joiden ilmestymistiheys on pääsääntöisesti harvempi kuin sanomalehtien. Tämän vuoksi ja hallinnollisten kustannusten minimoimiseksi lehtiä koskevan verovapauden poistamisen soveltamisala olisi perusteltua rajoittaa koskemaan vain kerran viikossa tai harvemmin ilmestyviä lehtiä. Lainmuutos koskisi sekä irtonumeroina hankittavia että tilattavia sanoma- ja aikakauslehtiä.

Postimyyntiin käsitettä ei ole määritetty neuvoston direktiivissä 2009/132/EY eikä arvonlisäverodirektiivissä. Postimyyntillä tarkoitettaisiin ehdotetuissa säännöksissä kaukomyyntiin rinnastettavaa järjestelyä, jossa myyjä tai joku muu myyjän toimeksiantosta vastaa tavarankuljettamisesta ostajalle. Postimyyntinä myytävät sanoma- ja aikakauslehdet voitaisiin toimittaa asiakkaalle joko postin välityksellä tai minkä tahansa

muun kuljetusliikkeen tai vastaavan yrityksen toimesta.

3.2 Menettely maahantuonnissa

Johdanto

Arvonlisäverolain 101 §:n 1 momentin mukaan tavarahan maahantuonnin arvonlisäverotuksessa ei sovelleta tullia koskevia säännöksiä, jollei arvonlisäverolaissa erikseen niin säädetä. Pykälän 2 momentin mukaan tavarahan maahantuontia, veron suorittamista, palauttamista ja takaisin perimistä koskevasta sekä muustakin menettelystä, veron maksamisen lykkäyksestä, veronkorotuksesta, virhemaksusta, jälkiverotuksesta ja muutoksenhausta sekä tietojen salassapidosta ja salassa pidettävien tietojen luovuttamisesta ja saamisesta on, jollei tässä laissa toisin säädetä, soveltuvin osin voimassa, mitä tullista tullilainsäädännössä säädetään.

Tarkoituksena on, että lehtien verovapauden ja minimikantorajan poistaminen käytännössä voitaisiin toteuttaa mahdollisimman yksinkertaisesti sekä lehteä tilaavan yksityishenkilön että Tullin kannalta. Samalla voitaisiin merkittävästi vähentää lainmuutoksesta Tullille aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia. Näistä syistä on tarkoituksenmukaista, että kerran viikossa tai harvemmin ilmestyvien lehtien maahantuontiin luotaisiin uusi, osin valinnainen ja kevennetty menettely, jolla poikettaisiin arvonlisäverolain 101 §:n soveltamisesta ja normaalista, lehtikohtaisesti tapahtuvasta tullaus- ja verotusmenettelystä.

Veron suorittamisvelvollisuus

Arvonlisäverolain 86 b §:n 1 momentin mukaan velvollinen suorittamaan veron tavarahan maahantuonnista on tullikoodeksin (neuvoston asetus (ETY) N:O 2913/92) 4 artiklan 18 kohdassa tarkoitettu tavaranhaltija.

Lehden vastaanottaja olisi lähtökohtaisesti veronsuorittamisvelvollinen postimyynnissä maahantuotavista sanoma- ja aikakauslehdistä. Lehden vastaanottaja voisi käyttää mahdollisuutta maksaa verot vapaaehtoisesti ennakoon.

Jos lehden myyjä haluaisi tuontiselvittää lehdet omissa nimissään, olisi myyjä veron

suorittamisvelvollinen. Myyjä voisi tällöin käyttää lehtien maahantuonnissa tullilainsäädännön mahdollistamia yksinkertaistettuja menettelyjä. Näitä ovat esimerkiksi Ahvenanmaan ja Manner-Suomen välisissä tuonneissa niin sanottu kotitullausmenettely ja rekisteröidyn veroraja-asiakkaan menettelyt.

Veroilmoituksen antaminen

Arvonlisäverodirektiivin 260 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä ilmoituksen antamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden maahantuonnin osalta.

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että veron suorittamisvelvollisella lehden vastaanottajalla olisi velvollisuus antaa Tullille veroilmoitus maahantuotavista sanoma- ja aikakauslehdistä. Lehden vastaanottajalla olisi velvollisuus antaa veroilmoitus Tullille ennakoon ennen lehtien maahantuontia. Näin ollen lehden vastaanottajan tulisi jo lehden tilattuaan ryhtyä toimenpiteisiin veron ilmoittamiseksi. Lehden vastaanottajan ilmoitusvelvollisuus ei koskisi tilanteita, joissa myyjä tuontiselvittää lehdet omissa nimissään.

Lehtiä saatetaan tilata myös puhelinmyyntinä tai vastaavalla tavalla siten, ettei lehden tilaajalla ole käytettävissään kaikkia tietoja veron ilmoittamista varten. Käytännössä lehden tilaaja saattaa myös saada lehtiä koskevan laskun vasta siinä vaiheessa, kun osa lehdistä on jo maahantuotu ja saapunut tilaajalle. Näitä tilanteita varten lakiin olisi tarpeen ottaa säännös veroilmoituksen antamisen takarajasta. Sen mukaan veroilmoitus olisi annettava viimeistään lehteä tai lehtiä koskevan laskun eräpäivänä.

Veroilmoitus voitaisiin antaa yksittäisestä lehdestä, lehden tilauskaudelta tai tilauskauden osalta ennakoon ennen tavaroiden maahantuontia. Ilmoituskausi olisi enintään yhden vuoden pituinen. Ilmoituksella tulisi ilmoittaa maahantuotavien lehtien tilausjakso, lehtien kappalemäärä, lehtien arvo sekä muut Tullin määräämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot.

Lehden vastaanottajalla olisi mahdollisuus maksaa maahantuotavista lehdistä verot ennakoon. Mikäli lehden vastaanottaja antaisi veroilmoituksen veroa suorittamatta, sovel-

lettäisiin hänen maahantuomiensa sanomalehtien verotukseen normaalimenettelyä, jossa jokainen lehti verotettaisiin lehtikohtaisesti Tullin tekemän verotuspäätöksen perusteella. Mikäli lehden vastaanottaja ei täyttäisi velvollisuuttaan antaa Tullille veroilmoitus ennen lehtien maahantuontia, tähän laiminlyöntiin sovellettaisiin arvonlisäverolain 101 §:n perusteella tullilainsäädännön mukaisia seuraamuksia.

Veron maksaminen ennakoon

Arvonlisäverodirektiivin 211 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä maksua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden maahantuonnissa.

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan otettavaksi säännös lehden vastaanottajan mahdollisuudesta maksaa maahantuonnin vero kaikista tilaamistaan lehdistä ennakoon jo ennen tavaroiden tosiasiallista maahantuontia. Arvonlisäveron maksamista ei tässä tapauksessa olisi kytketty tavaroiden maahantuontiin, minkä arvonlisäverodirektiivin 211 artikla mahdollistaa. Verojen ennakoon maksaminen keventäisi lehden vastaanottajalle aiheutuvia velvoitteita ja vähentäisi Tullille aiheutuvaa työmäärää.

Lehden vastaanottaja maksaisi vaihtoehdoissa kevennetyissä menettelyissä veron joko yksittäisestä lehdestä taikka osasta tai kaikista tilaamistaan lehdistä kerralla. Kuten veroilmoituksen osalta, arvonlisäverolakiin otettaisiin myös verojen maksamisen osalta takaraja, johon mennessä vero olisi suoritettava. Vero olisi maksettava viimeistään lehteä tai lehtiä koskevan laskun eräpäivänä.

Hallinnollisista syistä ehdotetaan, että lehtien maahantuonnista kyseisellä tavalla maksettu vero katsottaisiin suoritetuksi ilman Tullin erillistä päätöstä. Tämä vastaisi kotimaan arvonlisäverotuksen säännönmukaista menettelyä, jossa Verohallinto ei tee verovelvollisen suorittamien verojen maksusta erillisiä päätöksiä.

On mahdollista, että lehden vastaanottaja suorittaa liikaa veroa tai verojen maksamisessa tapahtuu muita virheitä verovelvollisen vahingoksi. Näiden tilanteiden korjaamiseksi ehdotetaan, että lehden vastaanottajalla olisi

oikeus saada liikaa suoritettu vero palautuksena hakemuksen perusteella. Lehden vastaanottajalla olisi oikeus palautukseen kolmen vuoden kuluessa veron maksupäivästä. Tullin olisi tehtävä päätös verovelvollisen tekemään palautushakemukseen, ja lehden vastaanottajan valitusaika tästä päätöksestä olisi kolme vuotta päätöksen antamispäivästä, kuitenkin vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisäännöistä.

Mikäli lehden vastaanottaja ei käyttäisi mahdollisuutta maksaa verot ennakoon, noudatettaisiin maahantuonnissa normaalimenettelyjä, eli jokaisesta lehdestä maksettaisiin vero lehtikohtaisesti erikseen siinä vaiheessa, kun lehti saapuu maahan. Normaalimenettelyssä tapahtuviin veronmaksun laiminlyönteihin sovellettaisiin arvonlisäverolain 101 §:n perusteella tullilainsäädännön mukaisia seuraamuksia.

Arvonlisäverolakiin otettaisiin valtuussäännös, jonka perusteella Tulli voisi antaa kevennetyn menettelyn soveltamisesta tarkempia menettelysäännöksiä.

Myyjän tiedonantovelvollisuus

Lehden vastaanottaja voi hankkia kotimaisia lehtiä tietämättä, että ne tosiasiallisesti lähetetään kolmansista maista tai veroalueen ulkopuolelta ja että lehdistä tulisi näin ollen suorittaa maahantuonnin arvonlisävero. Sen vuoksi arvonlisäverolakiin otettaisiin säännös myyjän tiedonantovelvollisuudesta koskien lehtien maahantuonnin verokohtelua.

Myyjän tiedonantovelvollisuus perustuisi arvonlisäverodirektiivin 273 artiklaan. Artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat säätää muista arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja peitosten estämiseksi välttämättöminä pitämistään velvollisuuksista.

Arvonlisäverolakiin ehdotettavan säännöksen mukaan myyjän olisi tarjouksessa, tilausvahvistuksessa tai muulla tavoin lehden tilauksen yhteydessä ilmoitettava lehden vastaanottajalle siitä, että lehden vastaanottajan on suoritettava arvonlisäveroa lehden maahantuonnista.

Vähäisten määrien kantamatta ja perimättä jättäminen

Verkkopankkien kautta ei voi maksaa tiettyjä arvoja pienempiä maksuja. Raja vaihtelee eri pankeissa. Asia ei ole pankkiyhdistyksen tai Finanssialan keskusliitto ry:n standardoima, vaan kukin pankki määrittää itsenäisesti verkkopankkissaan käytössä olevat minimimaksurajansa. Eräissä pankeissa raja on nykyisin 17 senttiä ja eräissä 50 senttiä.

On mahdollista, että erityisesti yksittäisestä lehdestä kannettavan arvonlisäveron määrä jää alle edellä mainittujen rajojen. Arvonlisäverolakiin otettaisiin tätä tilannetta silmällä pitäen valtuussäännös, jonka perusteella Tulli voisi päätöksellään jättää kantamatta tai perimättä veron yksittäisestä lehdestä, jos veron määrä alittaa summan, joka verkkopankeissa voidaan teknisistä ja vastaavista syistä yleisesti laskuilla maksaa.

Säännöstä ei olisi tarkoitus soveltaa tilanteissa, joissa lehden vastaanottaja ilmoittaa esimerkiksi samaan tilausjaksoon kuuluvat lehdet erikseen ja yksittäin siinä tarkoituksessa, että veron määrä jäisi alle minimimaksurajojen. Tulli ei käyttäisi valtuuttaan jättää vero kantamatta tai perimättä, jos kyse olisi samaan tilausjaksoon kuuluvista tai samalla laskulla maksettavista lehdistä taikka muutoin toistuvasti hankittavista lehdistä.

Tullin valvonta- ja tarkastuskeinot

Tullilla tulisi olla riittävät keinot valvoa verojen asianmukaista suorittamista. Kotimaan verotuksessa Verohallinnolle säädetyistä tarkastusvaltuuksista sekä vertailu- ja kontrollitietojen hankkimisesta on säädetty arvonlisäverolain 169, 169 a ja 170 §:ssä. Arvonlisäverolakiin otettaisiin kyseisiin pykäliin viittaava säännös, joka koskisi Tullin tarkastus- ja tiedonsaantioikeuksia lehtien maahantuonnissa.

Arvonlisäverolain 169 § koskee verovelvollisen omaa verotusta, sen tarkastamista ja muutoksenhakua. Arvonlisäverolain 169 a §:n mukaan tarkastus voidaan toimittaa myös yksinomaan siinä tarkoituksessa, että kerätään tietoja, joita voidaan käyttää muun verovelvollisen verotuksessa (*vertailutietotarkastus*). Lakiin otettavan uuden viittaussäännöksen perusteella Tullilla olisi vertailutietotarkastusmahdollisuus, eli se voisi käydä keräämässä tietoa kolmannen osapuolen, eli tässä tapauksessa lehden vastaanottajan verotuksen varmistamiseksi. Tällöin Tullilla olisi esimerkiksi oikeus pyytää kotimaisilta lehtikustantajilta ja lehtien myyjiltä listoja lehtien tilaajista. Viittaussäännöksen kautta tulisi sovellettavaksi myös lain 170 §:n säännös verovelvollisen tietojenantovelvollisuudesta.

Lehtitalot saattavat olla myös ulkomaisia ja esimerkiksi kolmanteen maahan sijoittautuneita. Näissä tilanteissa mahdollinen viranomaisyhteistyö ja tiedonsaantioikeus Suomen ja kyseisen maan välillä perustuisi lähtökohtaisesti virka-apua ja tietojenvaihtamista koskeviin sopimuksiin.

Lehtitalot saattavat olla myös ulkomaisia ja esimerkiksi kolmanteen maahan sijoittautuneita. Näissä tilanteissa mahdollinen viranomaisyhteistyö ja tiedonsaantioikeus Suomen ja kyseisen maan välillä perustuisi lähtökohtaisesti virka-apua ja tietojenvaihtamista koskeviin sopimuksiin.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Vaikutukset Tullin toimintaan ja kustannuksiin

Esityksessä ehdotetaan, että postimyynnissä maahantuotavien lehtien ilmoittamista ja maahantuonnin veron suorittamista varten luotaisiin uusi kevennetty menettely vaihtoehtona normaalimenettelylle, jossa maahantuotavat lehdet tulliselvitettäisiin ja verotettaisiin lehtikohtaisesti. Kevennetyllä menettelyllä voitaisiin helpottaa lehden vastaanottajalle aiheutuvia velvoitteita ja vähentää Tullille aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia.

Tullin arvion mukaan lehtien maahantuonnin verottaminen kevennettyä menettelyä käyttäen aiheuttaisi noin 1—2 henkilötyövuoden lisäyksen. Mahdollisista oikaisuihin aiheutuva työvoiman lisäystarve olisi noin 5—6 henkilötyövuotta. Menettelyn käyttööntamiseksi aiheutuvat tietojärjestelmien kerta- ja muutokustannukset olisivat noin 5 000 euroa. Jos ilmoituksia annettaisiin 1 000 kappaletta kuukaudessa, jatkuvaluonteiset kustannukset olisivat noin 2 200 euroa vuodessa. Jos ilmoituksia annettaisiin 2 000 kappaletta kuukaudessa, jatkuvaluonteiset kustannukset olisivat noin 4 200 euroa vuodessa. Mahdolliset lisärahoitustarpeet arvioidaan ja niihin otetaan kantaa tulevissa budjettimenettelyissä.

Ellei kevennettyä menettelyä otettaisi käyttöön, kannettaisiin arvonlisävero normaali-menettelyssä. Tässä vaihtoehdossa Tullille aiheutuvat kustannukset olisivat huomattavasti suuremmat kuin ehdotetussa mallissa, minkä vuoksi sitä ei ole pidetty tarkoituksenmukaisena. Normaalimenettelyssä jokainen lehti tulliselvitettäisiin erikseen. Normaalimenettelyssä tulliselvityksen laskennalliset lisätarpeet henkilötyövuosina nykyisillä teknisillä ratkaisulla olisivat noin 52. Normaalijärjestelmän toteutuksen muutoskustannukset tietojärjestelmiin olisivat arviolta 436 000—620 000 euroa ja käyttökustannusten määrä noin 230 000 euroa vuodessa. Arvio ei sisällä mahdollisia lisälisenssikuluja.

4.2 Vaikutukset lehtien myyjiin, ostajiin ja postitoiminnan harjoittajiin

Lainmuutos estäisi lehtien kierrättämisen Ahvenanmaan kautta Manner-Suomeen ja poistaisi tällaista toimintaa harjoittavien tahojen kilpailuedun. Myös kolmansiin maihin sijoittautuneiden lehtimyyjien kilpailuetu lakkaisi, mikä voi vaikuttaa toiminnan tai toiminnan siirtämisen kannattavuuden uudelleenarviointiin. Muutos voi jonkin verran vähentää lehtien tuontimääriä kolmansista maista Manner-Suomeen sekä ulkomailta ja Manner-Suomesta Ahvenanmaalle sekä edistää paperilehtien muuttumista sähköisesti toimitettaviksi lehdeksi.

Myyjän velvollisuus ilmoittaa postimyynnissä myytävän ja maahan tuotavan lehden tilauksen yhteydessä lehden vastaanottajalle lehdistä suoritettavasta maahantuonnin arvonlisäverosta lisäksi jonkin verran lehtien myyjien hallinnollisia kustannuksia.

Lainmuutos lisäksi myös lehtiä tilaavalle kuluttajalle aiheutuvia velvoitteita ja kustannuksia. Lehden vastaanottajalla olisi velvollisuus antaa veroilmoitus maahantuotavista lehdistä ja maksaa lehdistä suoritettava maahantuonnin arvonlisävero. Muutos vaikuttaisi erityisesti Ahvenanmaalla asuviin kuluttajiin, koska he tilaavat lehtiä merkittävässä määrin Manner-Suomesta, Ruotsista ja muista maista. Lisäksi markkina-alueen pienuudesta johtuen ulkomaisia kustantajia voi olla vaikea käytännössä saada toimittamaan lehtiä Ahve-

nanmaalla asuville kuluttajille verottomana vientimyyntinä.

Ehdotettu kevennetty menettely ei aiheuta postitoiminnan harjoittajille lisäkustannuksia.

4.3 Vaikutukset arvonlisäveron tuottoon

Ehdotettu muutos estäisi lehtien kierrättämisen Ahvenanmaan tai kolmannen maan kautta Manner-Suomeen, ja tästä aiheutuvan mahdollisen noin 30 miljoonan euron verotuoton menetyksen.

Jos kolmansista maista Manner-Suomeen saapuvien lehtien tuontimäärät pysyisivät samalla tasolla (300 000 kappaletta, verollinen arvo noin 1,9 miljoonaa euroa), kertyisi tuotavista lehdistä lisää arvonlisäveroa noin 170 000 euroa vuodessa. Lisäksi EU-maista ja Manner-Suomesta Ahvenanmaalle tuotavista tilatuista lehdistä kertyisi arvonlisäveroa noin 160 000 euroa. Toisaalta veromuutos saattaisi vaikuttaa myös siihen suuntaan, että lehtiä ei enää tilattaisi entiseen tapaan.

5 Asian valmistelu ja lausunnot

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Valmistelun aikana asiasta on pyydetty lausuntoja Tullilta, Ahvenanmaan maakuntahallitukselta, TEAM Teollisuusalojen Ammattiliitto ry:ltä, Viestinnän Keskusliitto ry:ltä, Verohallinnolta, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry:ltä, Itella Posti Oy:ltä ja Posten Ålandilta.

Alustavan lausuntokierroksen jälkeen valmistelutyötä on jatkettu yhteistyössä Tullin kanssa erityisesti maahantuontiin liittyvien menettelykysymysten selvittämiseksi ja yksinkertaistetun verotusmenettelyn luomiseksi. Jatkovalmistelun tuloksena syntynyt hallituksen esityksen luonnos lähetettiin uudelle lausuntokierrokselle. Lausuntoa pyydettiin Tullilta, Verohallinnolta, Ahvenanmaan maakuntahallitukselta, Liikenne- ja viestintäministeriöltä, Viestinnän Keskusliitolta, Sanomalehtien liitto ry:ltä, Aikakausmedialta, Graafinen teollisuus ry:ltä, TEAM Teollisuusalojen ammattiliitto ry:ltä, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry:ltä, Itella Posti Oy:ltä, Posten Ålandilta, Suomen Kuntaliitolta, Elinkeinoelämän Keskusliitto EK ry:ltä, Kaupan liitto ry:ltä, Keskuskaup-

pakamarilta, Suomen veroasiantuntijat ry:ltä ja Veronmaksajain Keskusliitto ry:ltä.

Saadun lausuntopalautteen perusteella yleinen suhtautuminen hallituksen esityksen luonnokseen sekä sen tavoitteisiin oli vaihtelevaa. Esitettyä muutosta kannattivat lausunnonantajista vahvimmin TEAM Teollisuusalojen ammattiliitto ry sekä Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK. Suuri osa muista lausunnonantajista piti esitettyä lehtien maahantuonnin verovapauden poistamista ongelmallisena ja uudesta järjestelmästä kulluttajille, erityisesti ahvenanmaalaisille yksityishenkilöille, aiheutuvia velvoitteita raskaina ja monimutkaisina. Esitystä vastustivat voimakkaimmin Ahvenanmaan maakuntahal-

litus ja Posten Åland. Ahvenanmaan maakuntahallituksen mukaan ahvenanmaalaisilla yksityishenkilöillä on erityisen suuri tarve tilata ruotsinkielisiä sanoma- ja aikakauslehtiä. Maakuntahallituksen mukaan ei ole todennäköistä, että kaikkia tilattuja lehtiä alettaisiin kierrättää Ahvenanmaan kautta.

Hallituksen esitys on jatkovalmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä lausunnon olleen lakiluonnoksen ja saadun palautteen pohjalta. Lausunnonantajien esittämät tekniikkiin yksityiskohtiin ja aineellisiin kysymyksiin liittyvät kommentit on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon esityksen jatkovalmistelussa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

87 §. Pykälään sisältyy säännös veron suorittamisvelvollisuuden syntymisajankohdasta. Säännöksessä viitataan tältä osin siihen, mitä tullivelan syntymisajankohdasta säädetään tullikoodeksin 201—208 ja 212—216 artiklassa.

Tullikoodeksin edellä mainittuja artikloja ei voida soveltaa tapauksissa, joissa maahantuotuihin lehtiin sovelletaan kevennettyä menettelyä ja tässä menettelyssä mahdollistettua verojen ennakkoon maksamista. Pykälään lisättäisiin 2 momentti, jonka mukaan poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, veron suorittamisvelvollisuuden syntymisajankohta 101 e §:ää sovellettaessa olisi veron maksamisajankohta.

94 §. Pykälään sisältyvät säännökset tiettyjen tavaroiden maahantuonnin verottomuudesta. Pykälän 1 momentin 24 kohdan luetteloon niistä tavaroista, joihin ei sovelleta verottomuutta, lisättäisiin postimyyntinä hankittavat ja toimitettavat kerran viikossa tai harvemmin ilmestyvät sanoma- ja aikakauslehdet.

Kerran viikossa tai harvemmin ilmestyvillä lehdillä tarkoitettaisiin sekä tilattavia että irtonumeroina hankittavia sanoma- ja aikakauslehtiä. Irtonumeroina hankittavien lehtien maahantuontiin sovellettaisiin arvonlisäverolain 84 §:ssä säädettyä yleistä 24 prosentin verokantaa ja vähintään kuukauden ajaksi tilattujen lehtien maahantuontiin lain 85 a §:n mukaista alennettua 10 prosentin verokantaa.

Säännös ei vaikuttaisi muihin 94 §:ssä säädettyihin poikkeuksiin maahantuonnin verollisuudesta. Näin ollen esimerkiksi 94 §:n 12 kohdassa tarkoitettujen henkilökohtaisina matkatavaroina tuotavat sanoma- ja aikakauslehdet voitaisiin edelleen maahantuoda verottomina.

Postimyyntillä tarkoitettaisiin kaukomyyntiin rinnastettavaa järjestelyä, jossa myyjä tai joku muu myyjän toimeksiannosta vastaa tavarankuljettamisesta ostajalle. Postimyyntinä myytävät sanoma- ja aikakauslehdet voitaisiin toimittaa asiakkaalle joko postin väli-

tyksellä tai minkä tahansa muun kuljetusliikkeen tai vastaavan yrityksen toimesta.

Säännöstä sovellettaisiin vain sellaisiin sanoma- ja aikakauslehtiin, jotka ostaja hankkii postimyyntissä vastiketta vastaan. Näin ollen esimerkiksi ammatti- ja jäsenlehdet, jotka toimitetaan lehden vastaanottajalle ammattiliittoon, yhdistykseen, osuuskuntaan tai vastaavaan kuulumisen perusteella ja joista tämä ei maksa erillistä lehteen liittyvää vastiketta, eivät kuuluisi säännöksen soveltamisen piiriin.

101 c §. Lain 101 b §:n 1 momentissa säädetään tavarankuulun maahantuonnin arvonlisäverotuksessa kannettavasta tai perittävästä pienimmästä veron määrästä, joka nykyisin on 5 euroa.

Uudessa 101 c §:ssä säädettäisiin siitä, että lain 101 b §:n 1 momentissa tarkoitettua 5 euron minimikantorajaa ei sovellettaisi maahantuotaessa postimyyntinä hankittavia ja toimitettavia kerran viikossa tai harvemmin ilmestyviä sanoma- tai aikakauslehtiä. Näiden lehtien maahantuonnissa arvonlisäveroa siis kannettaisiin kaikissa tilanteissa riippumatta kannettavaksi tulevan veron määrästä.

101 d §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin veron suorittamisvelvollisen lehden vastaanottajan velvollisuudesta antaa Tullille veroilmoitus maahantuotavista sanoma- ja aikakauslehdistä ennakkoon. Jos lehden vastaanottaja ei olisi saanut myyjältä laskua ennen maahantuontia, veroilmoitus olisi annettava viimeistään laskun eräpäivänä.

Pykälän 2 momentin mukaan veroilmoitus voitaisiin antaa yksittäisestä lehdestä, lehden tilauskaudelta tai tilauskauden osalta. Ilmoituskausi olisi enintään yhden vuoden pituinen.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin ilmoituksella annettavista tiedoista. Veroilmoituksessa olisi ilmoitettava maahantuotavien lehtien tilauskausi, lehtien kappalemäärä, lehtien arvo sekä muut Tullin määräämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot. Tässä säännöksessä Tullille ehdotettu valtuutus vaatia veroilmoitukseen muitakin veron määräämiseksi tarpeellisia tietoja vastaisi arvonlisäverolain 162 §:ssä Verohallin-

nolle kotimaan arvonlisäverotuksessa säädettyä valtuutusta.

101 e §. Pykälään otettaisiin säännökset lehden vastaanottajan mahdollisuudesta maksaa maahantuonnin verot ennakkoon tilaamistaan ja ilmoittamistaan lehdistä. Menettely ei olisi pakollinen vaan valinnainen vaihtoehto maahantuonnin normaalille verotusmenettelylle, jossa jokainen maahantuotava lehti tulliselvitetään ja verotetaan Tullissa lehtikohtaisesti.

Pykälän 1 momentin mukaan lehden vastaanottaja voisi maksaa maahantuotavista lehdistä suoritettavan veron jo ennen lehtien maahantuontia. Jos lehden vastaanottaja ei olisi saanut myyjältä laskua ennen maahantuontia, vero olisi maksettava viimeistään laskun eräpäivänä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että lehtien maahantuonnista 1 momentissa tarkoitetulla tavalla maksettu vero katsotaan suoritetuksi ilman Tullin päätöstä.

Pykälän 3 momentin mukaan lehden vastaanottajalla olisi oikeus saada liikaa suoritettu vero palautuksena hakemuksen perusteella. Lehden vastaanottajalla olisi oikeus palautukseen kolmen vuoden kuluessa veron maksupäivästä.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin verovelvollisen muutoksenhakuajasta Tullin tekemään veron palauttamista koskevaan päätökseen. Lehden vastaanottajan valitusaika veron palauttamista koskevasta Tullin päätöksestä olisi kolme vuotta päätöksen antamispäivästä, kuitenkin vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Tulliasiamiehen valitusaika kyseisestä päätöksestä määräytyisi yleisten muutoksenhakusäännösten eli tullilain 37 §:n 3 momentin mukaisesti.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin Tullin valtuudesta antaa kevennetyn menettelyn soveltamisesta tarkempia menettelysäännöksiä.

101 f §. Pykälässä säädettäisiin myyjän velvollisuudesta antaa lehden vastaanottajalle tiedot lehden maahantuonnista suoritettavasta arvonlisäverosta. Tämä olisi lehden tilaajan oikeusturvan kannalta ja hänen vastuulleen kuuluvien velvoitteiden hoitamiseksi tarpeen, sillä lehden vastaanottaja voi hankkia kotimaisia lehtiä tietämättä, että lehdistä on suoritettava maahantuonnin arvonlisävero. Pykälän mukaan myyjän olisi lehden tilauksen yhteydessä tarjouksessa, tilausvahvistuksessa tai muulla tavoin ilmoitettava lehden vastaanottajalle siitä, että lehden vastaanottajan on suoritettava arvonlisäveroa lehden maahantuonnista.

101 g §. Pykälän mukaan Tulli voisi jättää kantamatta tai perimättä veron yksittäisistä lehdistä, jos veron määrä alittaa summan, joka on yleisesti mahdollista maksaa verkkopankkien järjestelmissä.

Väärinkäytösten estämiseksi säännöstä ei sovellettaisi, jos kyse olisi samaan tilausjaksoon kuuluvista tai samalla laskulla maksettavista lehdistä taikka muutoin toistuvasti hankittavista lehdistä.

101 h §. Pykälässä säädettäisiin Tullin valvonta- ja tarkastuskeinoista. Pykälän mukaan mitä 169, 169 a ja 170 §:ssä säädetään, sovellettaisiin myös Tullin suorittamiin tarkastuksiin ja Tullin kehotuksiin, jotka koskevat 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitettuja sanoma- ja aikakauslehtiä.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Lakia sovellettaisiin, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain voimaantulua.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 94 §:n 1 momentin 24 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1392/2010, sekä
lisätään 87 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin uusi 101 c—101 h § seuraavasti:

9 luku

Tavaran maahantuonti

87 §

 Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, veron suorittamisvelvollisuuden syntymisajankohta 101 e §:ää sovellettaessa on veron maksamisajankohta.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

 24) tavarat, joiden kokonaisarvo on enintään 22 euroa, lukuun ottamatta tupakkatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia, hajuvesiä sekä postimyynninä hankittavia ja toimitettavia kerran viikossa tai harvemmin ilmestyviä sanoma- ja aikakauslehtiä.

101 c §

Mitä 101 b §:n 1 momentissa säädetään, ei sovelleta maahantuotaessa postimyynninä hankittavia ja toimitettavia kerran viikossa tai harvemmin ilmestyviä sanoma- ja aikakauslehtiä.

101 d §

Lehden vastaanottajan on annettava 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitettujen sanoma- ja aikakauslehtien maahantuonnista Tullille veroilmoitus ennen lehden maahantuontia. Jos lehden vastaanottaja ei ole saanut myyjältä laskua ennen maahantuontia, ve-

roilmoitus on annettava viimeistään laskun eräpäivänä.

Veroilmoitus voidaan antaa yksittäisestä lehdestä, lehtien tilauskaudelta tai tilauskauden osalta. Ilmoitusjakson pituus on enintään vuosi.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava maahantuotavien lehtien tilausjakso, lehtien kappalemäärä, lehtien arvo sekä muut Tullin määrittämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot.

101 e §

Veron suorittamisvelvollinen lehden vastaanottaja voi maksaa maahantuotavista lehdistä suoritettavan veron jo ennen lehtien maahantuontia. Jos lehden vastaanottaja ei ole saanut myyjältä laskua ennen maahantuontia, vero on maksettava viimeistään laskun eräpäivänä.

Lehtien maahantuonnista 1 momentissa tarkoitettulla tavalla maksettu vero katsotaan suoritetuksi ilman Tullin päätöstä.

Lehden vastaanottajalla on oikeus saada liikaa suoritettu vero palautuksena hakemuksen perusteella. Lehden vastaanottajalla on oikeus palautukseen kolmen vuoden kuluessa veron maksupäivästä.

Lehden vastaanottajan valitusaika veron palauttamista koskevasta Tullin päätöksestä on kolme vuotta päätöksen antamispäivästä, kuitenkin vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Tulli antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettua veron maksamisesta ja liikaa suoritettua veron palauttamisesta.

101 f §

Myyjän on 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitetun lehden tilauksen yhteydessä tarjouksessa, tilausvahvistuksessa tai muulla tavalla ilmoitettava lehden vastaanottajalle siitä, että vastaanottajan on suoritettava arvonlisäveroa lehden maahantuonnista.

101 g §

Tulli voi jättää kantamatta tai perimättä veron yksittäisistä lehdistä, jos veron määrä on pienempi kuin mitä on yleisesti mahdollista maksaa verkkopankkien järjestelmissä.

101 h §

Mitä 169, 169 a ja 170 §:ssä säädetään, sovelletaan myös sellaisiin Tullin tarkastuksiin ja kehotuksiin, jotka koskevat 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitettuja sanoma- ja aikakauslehtiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain tultua voimaan.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2014

Pääministerin estyneenä ollessa, sosiaali- ja terveysministeri

PAULA RISIKKO

Liikenne- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 94 §:n 1 momentin 24 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1392/2010, sekä
lisätään 87 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin uusi 101 c—101 h § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 luku

9 luku

Tavaran maahantuonti**Tavaran maahantuonti**

87 §

87 §

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, veron suorittamisvelvollisuuden syntymisajankohta 101 e §:ää sovellettaessa on veron maksamisajankohta.

94 §

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

24) tavarat, joiden kokonaisarvo on enintään 22 euroa, tupakkatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia ja hajuvesiä lukuun ottamatta.

24) tavarat, joiden kokonaisarvo on enintään 22 euroa, *lukuun ottamatta* tupakkatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia, hajuvesiä *sekä postimyyntinä hankittavia ja toimitettavia kerran viikossa tai harvemmin ilmestyviä sanoma- ja aikakauslehtiä.*

101 c §

Mitä 101 b §:n 1 momentissa säädetään, ei sovelleta maahantuotaessa postimyyntinä hankittavia ja toimitettavia kerran viikossa tai harvemmin ilmestyviä sanoma- ja aikakauslehtiä.

101 d §

Lehden vastaanottajan on annettava 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitettujen sanoma- ja aikakauslehtien maahantuonnista Tullille veroilmoitus ennen lehden maahan-

tuontia. Jos lehden vastaanottaja ei ole saanut myyjältä laskua ennen maahantuontia, veroilmoitus on annettava viimeistään laskun eräpäivänä.

Veroilmoitus voidaan antaa yksittäisestä lehdestä, lehtien tilauskaudelta tai tilauskauden osalta. Ilmoitusjakson pituus on enintään vuosi.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava maahan tuotavien lehtien tilausjakso, lehtien kappalemäärä, lehtien arvo sekä muut Tullin määrittämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot.

101 e §

Veron suorittamisvelvollinen lehden vastaanottaja voi maksaa maahan tuotavista lehdistä suoritettavan veron jo ennen lehtien maahantuontia. Jos lehden vastaanottaja ei ole saanut myyjältä laskua ennen maahantuontia, vero on maksettava viimeistään laskun eräpäivänä.

Lehtien maahantuonnista 1 momentissa tarkoitettulla tavalla maksettu vero katsotaan suoritetuksi ilman Tullin päätöstä.

Lehden vastaanottajalla on oikeus saada liikaa suoritettu vero palautuksena hakemuksen perusteella. Lehden vastaanottajalla on oikeus palautukseen kolmen vuoden kuluessa veron maksupäivästä.

Lehden vastaanottajan valitusaika veron palauttamista koskevasta Tullin päätöksestä on kolme vuotta päätöksen antamispäivästä, kuitenkin vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Tulli antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettua veron maksamisesta ja liikaa suoritettua veron palauttamisesta.

101 f §

Myyjän on 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitettua lehden tilauksen yhteydessä tarjouksessa, tilausvahvistuksessa tai muulla tavalla ilmoitettava lehden vastaanottajalle siitä, että vastaanottajan on suoritettava arvonlisävero lehden maahantuonnista.

101 g §

Tulli voi jättää kantamatta tai perimättä veron yksittäisistä lehdistä, jos veron määrä on pienempi kuin mitä on yleisesti mahdollista maksaa verkkopankkien järjestelmissä.

101 h §

Mitä 169, 169 a ja 170 §:ssä säädetään, sovelletaan myös sellaisiin Tullin tarkastuksiin ja kehotuksiin, jotka koskevat 94 §:n 1 momentin 24 kohdassa tarkoitettuja sanoma- ja aikakauslehtiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain tultua voimaan.